

Европски конзервативци, нарочито у Немачкој, уништиће Европу и европску идеју због инсистирања на томе да Грчка отплати дуг, оцењује истакнути француски економиста и професор на Париској школи економије Томас Пикети.

- Немачка је најбољи пример државе која кроз историју никада није платила спољни дуг. Она нема право да држи лекције другим државама - рекао је Пикети за немачки лист "Цајт".

- Ни после Првог ни после Другог светског рата, Немачка није вратила дугове. Ипак, често је терала друге да плате дугове, па је тако захтевала огромне репарације од Француске након Француско-пруског рата из 1870. године, које је и добила - наводи француски економиста, а преноси лондонски портал "Циту А.М."

Пикети тврди да Немачка профитира од ситуације у Грчкој, јер тој земљи продужава отплату зајмова по компаративно високим каматним стопама, а такође је говорио и о Великој Британији, која је, како је рекао, већи део свог буџета потрошила на отплату дугова нагомиланих за време Наполенових ратова него што је потрошила на образовање.

- То није смело да се догоди, и не сме да се догађа данас - истиче он, уз тврдњу да је потпуно смешна опција која се тренутно препоручује Грчкој.

Уместо тога, Пикети је затражио могућност реструктурирања дугова широм Европе, као и већу флексибилност међу чланицама Европске уније.

- Европа је основана на темељу праштању дугова и инвестиција у будућност, а не на идеји бескрајног кажњавања. Морамо запамтити ово. Они који данас желе да најуре Грчку из еврозоне ће завршити на сметлишту историје.

Ако немачка канцеларка Ангела Меркел жели да осигура своје место у историјским књигама, онда мора створити решење за грчко питање, укључујући конференцију о дугу на којој можемо почети од нуле. Али са обновљеном, далеко јачом фискалном дисциплином - закључио је Пикети.

Економиста додаје како су се кроз историју искристализирала два начина отплате дугова. Онај који се сада намеће Грчкој, и други, пуно лакши, који је користила и Немачка.

- Један начин враћања дуга демонстрирало је Британско царство у 19. веку, након врло скупих ратова с Наполеоном. То је спора метода коју сада препоручују Грчкој. Царство је вратило дугове кроз строгу буџетску дисциплину. То је успело, али трајало је јако дуго. Друга метода је много бржа и то је Немачка доказала у 20. веку, а састоји се од три компоненте: инфлације, посебног пореза на приватно богатство и делимичног опроста дугова - објашњава Пикети.

- Након што је завршио рат 1945. године, дуг Немачке износио је више од 200 одсто БДП-а. Десет година касније, остао је врло мали део: јавни дуг био је мањи од 20 одсто БДП-а. У исто време и Француска је извела сличну ствар. Никад то не бисмо успели да постигнемо тако брзо кроз фискалну дисциплину коју данас препоручујемо Грчкој. Уместо тога обе државе користиле су другу методу коју сам споменуо, а у којој је једна од три компоненте и опрост дугова. Сетите се само Лондонског споразума из 1953. када је 60 одсто немачког дуга отписано, а унутрашњи дугови су реструктурирани - закључује Пикети.

(Агенције)